

Stanovisko Nejvyššího soudu ČSR ze dne 27.04.1977, sp. zn. Tpj 98/76, ECLI:CZ:NS:1977:TPJ.98.1976.1

Číslo: 23/1978

Právní věta: Zajištění nároku poškozeného na náhradu škody způsobené trestným činem (§ 47 tr. ř.) spáchaným jedním z manželů za trvání manželství je možné i na majetku tohoto manžela patřícím do bezpodílového spoluvlastnictví manželů.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 27.04.1977

Spisová značka: Tpj 98/76

Číslo rozhodnutí: 23

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Stanovisko

Hesla: Poškozený, Zajištění nároku poškozeného

Předpisy: 141/1961 Sb. § 47 40/1964 Sb. § 143

§ 147

§ 492 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 23/1978 sb. rozh.

Zajištění nároku poškozeného na náhradu škody způsobené trestným činem (§ 47 tr. ř.) spáchaným jedním z manželů za trvání manželství je možné i na majetku tohoto manžela patřícím do bezpodílového spoluvlastnictví manželů.

(Stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu ČSR z 27. 4. 1977 č. [Tpj 98/76](#).)

Podle § 47 odst. 1 tr. ř. nárok poškozeného na náhradu škody způsobené trestným činem lze zajistit až do pravděpodobné výše škody na majetku obviněného, je-li důvodná obava, že uspokojení nároku poškozeného bude zmařeno nebo ztěžováno. V § 47 odst. 2 tr. ř. se upravuje způsob zajištění a v odstavci 3 se vymezuje jeho rozsah, a to negativní formou, tj. výčtem věcí a pohledávek, kterých nelze k zajištění použít.

V té souvislosti vzniká otázka, co je majetkem obviněného a lze-li za jeho majetek, na němž je možno uskutečnit zajištění nároku poškozeného, považovat i majetek náležející do bezpodílového spoluvlastnictví manželů (§ 143 obč. zák.). Trestní řád tuto otázku neřeší, neboť jde o problematiku,

kteřá je upravena občanským zákoníkem. Z této úpravy plyne, že majetek, který je v bezpodílovém spoluvlastnictví manželů, patří celý každému z obou manželů. Majetkem obviněného je tedy i majetek patřící do bezpodílového spoluvlastnictví manželů.

Co do rozsahu zajištění odkazuje § 47 odst. 3 tr. ř. výslovně na občanskoprávní předpisy, pokud vylučují některé věci z postihu výkonem soudního rozhodnutí. Úsudkem z opaku vyplývá závěr, že předmětem zajištění nároku poškozeného mohou být věci, které podle občanskoprávních předpisů lze postihnout výkonem rozhodnutí, tj. v daném případě výkonem rozhodnutí k vymožení nároku na náhradu škody způsobené trestným činem.

Z ustanovení § 147 obč. zák. (též § 492 odst. 2 obč. zák.) plyne, že pohledávka věřitele jen jednoho z manželů, která vznikla za trvání manželství, může být při výkonu rozhodnutí uspokojena i z majetku patřícího do bezpodílového spoluvlastnictví manželů. V uvedeném smyslu je věřitelem i poškozený, jemuž byla způsobena škoda trestným činem (přechinem). Předpokladem ovšem je, že ke spáchání tohoto trestného činu (přechinu) došlo za trvání manželství obviněného. Lze-li tedy takovouto pohledávku poškozeného vůči obviněnému uspokojit při výkonu rozhodnutí i z majetku, který je v bezpodílovém spoluvlastnictví manželů, je možno ve smyslu § 47 odst. 3 tr. ř. použít tento majetek i k zajištění nároku poškozeného, jsou-li jinak splněny podmínky uvedené v odstavci 1 tohoto ustanovení. Manžel obviněného se může domáhat vyjmutí věci ze zajištění, pouze jde-li o věc, která je v jeho výlučném osobním nebo soukromém vlastnictví, a nikoliv tedy jde-li o věc patřící do bezpodílového spoluvlastnictví manželů (§ 48 odst. 2 věta druhá tr. ř.).

Zajištění nároku poškozeného se pak i u majetku obviněného, který je v bezpodílovém spoluvlastnictví manželů, provádí způsoby uvedenými v § 47 odst. 2 tr. ř.